

ଓଡିଶା ସୂଚନା କମିଶନ୍ – ଭଲକରି ଚିହ୍ନିରଖ ଦୁଇଭ୍ରାତାଙ୍କ ବଦନ (୩ୟ ଭାଗ)

ଲଗେ ରହୋ ମୁନାଭାଇ

ଏହି ଶିରୋନାମାରେ ଏହି ଲେଖକର ୨ଟି ଲେଖା ଆଗରୁ ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କରିସାରିଛି । ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ସୂଚନା ଅଧିକାର ଅଭିଯାନର ପ୍ରମୁଖ ମୁଖପାତ୍ର ଶ୍ରୀ ପ୍ରଦୀପ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଉଦ୍ୟମରେ ଏହି ଲେଖାମାନ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍‌ରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ପରେ ତହିଁର ସୁନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୁପ୍ରଭାବ ଆଉ କାହା ଉପରେ ପଡ଼ି ବା ନପଡ଼ି, ରାଜ୍ୟ ସୂଚନା କମିଶନ୍‌ଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପଡ଼ିଛି । ଫଟୋଗାଲେରିରୁ କେତେକ ଅବୀକ୍ଷିତ ଫଟୋଗ୍ରାଫିକର ଅପସାରଣ କରାଯାଇଥିବାର ସୁସମାଚାର ଆମେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଲେଖାରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ ୩ଟି ସୁସମାଚାର ଆମର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସିଛି - ପ୍ରଥମତଃ ଗତ ଲେଖାରେ ଯେଉଁ ଧରଣର ଅମାର୍ଜନୀୟ ଲିଖନ-ତ୍ରୁଟିର ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଖିଥିଲୁ, ଯଥା- ଅଭିଯୋଗୀ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରତିଭା ଭୂୟାଁଙ୍କ ନାମ ବଦଳରେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାତ ଭୂୟାଁ ଲେଖାଯିବା- ଆଜି ତାହା ସଂଶୋଧନ ହୋଇଯାଇଛି; ଦ୍ଵିତୀୟତଃ କମିଶନ୍ ଆଜି (୫ ଡିସେମ୍ବର) ତାରିଖରେ ୩୧.୧୦.୨୦୦୬ ସୁଦ୍ଧା ସଚେତନତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ (IEC Activities) ପିଛା ମୋଟ ୪୨ଲକ୍ଷ ୫୮ହଜାର ୫୦୦ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିବାର ଏକ ଫର୍ଦ୍ଦିକିଆ ହିସାବ-ସୂଚୀ ନିଜ ୱେବସାଇଟ୍‌ରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ତୃତୀୟ ସୁସମାଚାରଟି ହେଲା, ବହୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ଶୁଣାଣି ତାଲିକା (Cause List) ଆଜି ତାରିଖରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି, ଯେଉଁଥିରୁ ଅଭିଯୋଗୀ ଓ ଅପିଲକର୍ତ୍ତାମାନେ ଅନ୍ତତଃ ୮ ଫେବୃଆରି ୨୦୦୭ ଯାଏଁ କାହାର କେବେ ଶୁଣାଣି ଅଛି, ଜାଣି ପାରିବେ । ଏଥିରୁ ମନେହୁଏ, ଉଭୟ କମିଶନ୍‌ଙ୍କ ବୋଧେୟ-ଯୁଗ୍ମ ପରିସ୍ଥିତିର ତାରିଖରେ ହଠାତ୍ ତେଜି ଉଠିଛନ୍ତି, ଏବଂ କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ, ଏପ୍ରକାର ଜାଗ୍ରତାବସ୍ଥା ନିରନ୍ତର ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ସୂଚନା ଅଧିକାର ଆଇନ୍ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଦାବା କରେ ।

ଲକ୍ଷଣଗାର ଟପିଲ କେମିତି ?

ପ୍ରଥମ ଲେଖାରେ ଆମେ ସୂଚାଇଥିଲୁ, ସୂଚନା କମିଶନ୍ ଆଇନତଃ ଏକ ସିଭିଲ କୋର୍ଟର କ୍ଷମତା ବହନ କରୁଥିବା ଏକ କ୍ଵାସି-ଜୁଡିସିଆଲ (quasi-judicial) କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ଯାହାକି ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସରକାରୀ ବିଭାଗ ଭଳି ଏକ ଅନୁଦାନ-ବିତରକ ସଂସ୍ଥା ହୋଇନପାରିବ । ଆଇନ୍‌କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ତଥା ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଭିତରେ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ସୁନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦାୟିତ୍ଵ ଯଥାକ୍ରମେ ଧାରା ୨୭ ଓ ୨୬ ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସରକାର ଏହି ଦାୟିତ୍ଵ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଭଙ୍ଗରେ ପରିପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ତହିଁର ତଦାରଖ, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ତଥା ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ସଂଶୋଧନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଧାରା ୨୫ ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚନା କମିଶନ୍‌ଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ସୂଚନା ଠିକ୍ ଯେମିତି ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ଏହି ଆଇନ୍ ଅଧିନସ୍ଥ ଅଭିଯୋଗ କି ଅପିଲର ରୂପେ ଫାଇସଲାଲ କ୍ଷମତା ନିଜ ହାତକୁ ନେଇ ପାରିବେନି, ସେମିତି ସରକାରଙ୍କୁ ଆଇନତଃ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷମତା କମିଶନ୍ ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେନି । ସୂଚନା ଅଧିକାର ଆଇନ୍ ନିଜେ ଏହି ୨ ପ୍ରକାର କ୍ଷମତା ଭିତରେ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ସାମାନ୍ୟତା ଗଣି ଦେଇଛି, ଯାହାକୁ କି ବିତମନା ବଶତଃ ଓଡିଶା ସୂଚନା କମିଶନ୍ ନଗୁଣାବେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଛନ୍ତି ଓ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ବରଜନ୍ୟାଙ୍କ ବିବାହକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଆସୁଥିବା ପୁରୋହିତ ଯଦି ନିଜେ ବରବେଶ ହୋଇ ବେଦୀରେ ବସିଯାଏ, ତାହା ଯେଭଳି ଲାଗିବ, ରାଜ୍ୟ ସୂଚନା କମିଶନ୍ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବନିବା, ସେଭଳିଆ ବ୍ୟାପାର । କେହି ପ୍ରଶ୍ନ କରିପାରନ୍ତି, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସୂଚନା କମିଶନ୍ ପୁଣି ଗଲା ୧୩-୧୫ ଅକ୍ଟୋବରରେ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀରେ ଏକ ଡିନି ଡିନିଆ ଜାତୀୟ ସମ୍ମିଳନୀ କଲେ କେମିତି? ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି, ଗଲା ବର୍ଷକ ଧରି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କମିଶନ୍ କେବଳ ଶୁଣାଣି ହିଁ କରୁଥିଲେ; ଯେତେବେଳେ ଫାଇଲ ନୋଟିଂକୁ ଆଇନ୍‌ର ପରିସରରୁ ବାଦଦେବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସଂସଦରେ ଏକ ସଂଶୋଧନ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ଏବଂ ବିଶିଷ୍ଟ ସମାଜସେବୀ ଶ୍ରୀ ଆନା ହଜାରେଙ୍କ ଆମରଣ ଅନଶନ ସାଙ୍ଗକୁ ସାରାଦେଶରେ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିବାଦର ବିସ୍ଫୋରଣ ଦେଖାଦେଲା, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନିଜେ ଚାହିଁଲେ - କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କମିଶନ୍‌ଙ୍କ ମାର୍ଚ୍ଚରେ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗକାନ୍ତର ପ୍ରସଙ୍ଗ ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିବାଦୀୟ ବ୍ୟାପାରରେ ଏକ ଜାତୀୟ ବିଚାର-ବିମର୍ଷ କରାଯାଉ । ସୂଚନା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଜିଲ୍ଲାସୁ ହେବା ସାଂଘାବିକ, ଆମ ରାଜ୍ୟର ଦୁଇ ସୂଚନା କମିଶନ୍‌ର ନିଜର ଅସଲ କାମକୁ ଅବହେଳା କରି (କିପରି ଅବହେଳା କରିଛନ୍ତି, ତହିଁର ନମୁନା ପୂର୍ବ ଲେଖା ଦୁଇଟିରେ ପରିବେଷିତ ହୋଇସାରିଛି), କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିର ତାରିଖରେ ଏବଂ କେଉଁ ଉଚ୍ଚ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ଉପରୋକ୍ତ ଅଧିକାରୀ ବ୍ୟୟରେ ସରକାରଙ୍କ ଜଞ୍ଜାଳକୁ ନିଜେ ମୁଣ୍ଡେଇଲେ ? ପୁଣି କିଏ ଏହି ଅଧିକାରୀ କମିଶନ୍‌ଙ୍କୁ ଦେଇଛି ଏବଂ କେଉଁ ସର୍ତ୍ତରେ ? ଆଉ ଏକ ସ୍ଵର୍ଗକାନ୍ତର ଅଥଚ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଆମ ମନରେ ଉଙ୍କି ମାରୁଛି, ତାହା ହେଲା, କୌଣସି ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯଦି ନିଜର ଆୟବ୍ୟୟ ସମକ୍ଷରେ ଅସତ୍ୟ, ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ଭ୍ରମାତ୍ମକ ସୂଚନା ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଆଇନ୍‌ର ଧାରା ୧୮ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲୋକେ ସୂଚନା କମିଶନ୍‌ଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବେ ତଥା ଧାରା ୨୦ ଅନୁଯାୟୀ ସୂଚନା କମିଶନ୍ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜୋରିମାନା ଓ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରିପାରିବେ; କିନ୍ତୁ ଯଦି କମିଶନ୍ ନଜେ ଏପ୍ରକାର ହେରାଫେରି କରନ୍ତି, ତେବେ ଲୋକେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କେଉଁ ଆଇନ୍ ବଳରେ କାହା ପାଖକୁ ଯିବେ- ରାଜ୍ୟପାଳ, ଲୋକପାଳ, ଭିଜିଲାନ୍ସ ନା ସିବିଆଇ ?

ଲୁଚିତ ନା' ଗୋଡ ଦି'ଟା ଦିଶୁଛି !

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଦେଖିବା, ପ୍ରାୟ ୪୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଉପରୋକ୍ତ ଫର୍ଦ୍ଦିକିଆ ହିସାବସୂଚୀରେ କମିଶନ୍ ନିଜେ କି ପ୍ରକାର ସଙ୍କ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି ? ଉଦାହରଣ ସରୂପ, ଏହି ହିସାବ ଫର୍ଦ୍ଦ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତି ଜିଲ୍ଲା ସଦର ମହକୁମା ସହିତ ୬ଟି ପ୍ରମୁଖ ସହର (ଭୁବନେଶ୍ଵର, ବ୍ରହ୍ମପୁର, ଜୟପୁର, ପାରଦୀପ, ରାଉରକେଲା ଓ ଚାଳଚେର) ରେ ୧୦-୧୯ ନଭେମ୍ବର ୨୦୦୬ରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖା ଦଶଦିନିଆ 'ସୂଚନା ଶିବିର' ପାଇଁ ଗୋଟାକୁ ୩୫,୦୦୦/- ହାରରେ ମୋଟ ୧୨ ଲକ୍ଷ ୬୦ହଜାର ଟଙ୍କା ଜିଲ୍ଲାପାଳମାନଙ୍କୁ କମିଶନ୍ ବିତରଣ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ମନେହେବ, ସତେ ଯେମିତି ଜିଲ୍ଲାପାଳମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏହି ସୂଚନା ଶିବିରଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ହାତରେ ଆୟୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଏହି ଅଧିକାରୀର ବିନିଯୋଗ ବାବଦରେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ରହିବା ପାଇଁ ! ମୋଟେ ନୁହେଁ, ଏଥିରେ ଗୋଟାଏ ବଡ଼ କେଁ ଅଛି । ବସ୍ତୁତଃ ପ୍ରତି ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ସମୋଧାନ କରି ରାଜ୍ୟ ସୂଚନା କମିଶନ୍ ନଭେମ୍ବର ୧ମ ସପ୍ତାହରେ ୩୫ ହଜାର ଟଙ୍କାର ବ୍ୟାଙ୍କ ଡ୍ରାଫ୍ଟ ସହିତ ଏକ ଡିନିପୂଷିଆ ଟିଠି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ (ଯାହାକି କମିଶନ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏଯାବତ୍ ସମତୃପ୍ତରେ ଲୁଚକାନ୍ଧିତ ରଖାଯାଇଛି), ଯାହାର ୨ୟ ଅନୁକ୍ଳେପରେ କୁହାଯାଇଛି, "During the month of

November 2006, besides other activities, with support and encouragement from Orissa Information Commission, a forum called Orissa Sookhana Adhikar Manch is going to organize an innovative programme of awareness-cum-assistance at each District headquarter and six other major towns of the State” । ପୁଣି ଉପସଂହାର ପୂର୍ବରୁ ସପ୍ତମ ଅନୁକ୍ଷେପରେ କୁହାଗଲା ଯେ, “The Sookhana Adhikar Mancha under whose aegis these “Shibirs” are being organized has been informed by the State Commission that within seven days after the “Shibirs” are over, coordinating organizations will submit vouchers for Rs.35,000/- per “Shibir” . . . ଶେଷ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଷ୍ଟମ ଅନୁକ୍ଷେପରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ, “You are requested to send the Utilisation Certificate for this amount ... by 15th Dec. 2006.” ଏହି ଚିଠିରୁ କ’ଣ ବୁଝା ପଡ଼ିଲା ? ‘ସୂଚନା ଅଧିକାର ମଞ୍ଚ’ ନାମକ ସଂସ୍ଥା କମିଶନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ପୃଷ୍ଠପୋଷକତା ଓ ପରମାର୍ଥକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ବଳରେ ସୂଚନା ଶିବିରଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ-ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସଂଗଠନମାନଙ୍କ ଜରିଆରେ ଆୟୋଜନ କରିବେ ଏବଂ ଏହାର ବିଲ୍ଭାଭବର ଯୋଗାଇଦେବେ; ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାପାଳମାନେ ସମୁଦାୟ ଅର୍ଥର ବିନିଯୋଗ ପତ୍ର କମିଶନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଦାଖଲ କରିବେ । ସୂଚନା ଅଧିକାର ଆଇନ୍ ଧାରା ୪ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ପରିପ୍ରେଷ୍ଟରେ ଏଠାରେ କମିଶନଙ୍କ ଭୂମିକା, ବିଶେଷକରି ଅର୍ଥ କାରବାରକୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ଆଚରଣ-ଶୈଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବା ସାଭାବିକ, ଯହିଁର ସଠିକ୍ ଏବଂ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କୈଫିୟତ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜି ନହେଲେ କାଲି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଥା-

- କ) ସୂଚନା ଅଧିକାର ମଞ୍ଚ କ’ଣ ? କିଏ ଏହାର କର୍ମକର୍ତ୍ତା ? ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହାର ସହଯୋଗୀ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନ କିଏ ? ସୂଚନା ଅଧିକାର ଆଇନ୍ ପାଇଁ ଅତୀତରେ ଏହା କ’ଣ କରିଛି ?
- ଖ) ରାଜ୍ୟ କମିଶନ୍ ଏହି ମଞ୍ଚକୁ କିପରି ଜାଣିଲେ ? ଏହି ମଞ୍ଚ ଉପରୋକ୍ତ ସହାୟତା ପାଇଁ କମିଶନଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ କି ? ଅନ୍ୟ କେଉଁମାନେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ? ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତୁଳନାରେ ମଞ୍ଚକୁ କାହିଁକି ବଛାଗଲା ? କେଉଁ କମିଶନର ବା କମିଟି କେଉଁଦିନ ବୈଠକ କରି ମଞ୍ଚକୁ ବାଛିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ ?
- ଗ) ଶିବିର ବାବଦରେ ଅନୁଦାନ ପ୍ରଦାନ ବ୍ୟାପାରରେ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ପୂର୍ବକ ଆଗ୍ରହୀ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦରଖାସ୍ତ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା କି ?
- ଘ) ଅନୁକ୍ଷିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକର ସଫଳତା ବା ବିଫଳତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କମିଶନଙ୍କ ମତ କ’ଣ ?
- ଙ) ସର୍ବୋପରି ଅନୁକ୍ଷିତ ହୋଇଯାଇଥିବା ଶିବିର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସାମାଜିକ ସମୀକ୍ଷା (social audit) ପାଇଁ କମିଶନ୍ କି କି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଞ୍ଜିକ୍ରି ?

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଲେଖକଙ୍କ ମୁଖକୁ ଚୁକିଥିଲା ଠିକ୍ ସେତିକି ବେଳେ, ଯେତେବେଳେ କି ନଭେମ୍ବର ମାସର ଉପରୋକ୍ତ ଦିନମାନଙ୍କରେ ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲା ମହକୁମାକୁ ସେ ଗସ୍ତକରି ଶିବିର ଗୁଡ଼ିକର ଦୂରବସ୍ଥା ତଥା ଜିଲ୍ଲା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତି ନିରାପଦ ଦୂରତ୍ୱ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲା ।

ଗୋଦରୀଲୋ ନିଜ ଗୋଡ଼କୁ ଚାହାଁ

ପ୍ରଥମ ଲେଖାରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କମିଶନଙ୍କ ପରି ଆମ ରାଜ୍ୟ କମିଶନ୍ ପହିଲେ ନିଜକୁ ସୁତରା ରଖନ୍ତୁ, ତା’ପରେ ଅନ୍ୟକୁ ସୁତରା ରହିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତୁ । ନିଜକୁ ସୁତରା ରଖିବାର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି, ଆଇନ୍ ଧାରା ୪ (ବି) ଅଧୀନସ୍ଥ ୧୭ ପ୍ରକାର ସୂଚନାକୁ ବିଶଦ୍ ଓ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ନିଜ ଓ୍ୱେବସାଇଟ୍ରେ ତଥା ନମୁନା-ପୁସ୍ତିକା (*Template for Information Handbook, ଯାହାକି କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କ ଓ୍ୱେବ୍ ସାଇଟ୍ରେ ଉପଲବ୍ଧ*) ଅନୁଛାୟାରେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତୁ । ସର୍ବୋପରି କମିଶନରମାନେ ନିଜେ କେତେ ଦରମା, ଭତ୍ତା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧାସୁଯୋଗ ପାଉଛନ୍ତି; ସେମାନେ ନିଜ ଦସ୍ତର ପାଇଁ କେଉଁ ସୁତରା କେତେ ଟଙ୍କା ପାଇଛନ୍ତି ଓ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଲେଣା; ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟଭାବେ କାହାକୁ କେତେ ଅର୍ଥ ବିତରଣ କରିଛନ୍ତି ଓ କେଉଁ ବନ୍ଦନ-ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଅନୁସରଣ କରି; ମୋଟ୍ କେତେ ଅଭିଯୋଗ ବା ଅପିଲ୍ ପାଇଲେଣି ଓ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଫାଇସଲ ହୋଇପାରିନି; ସେମାନଙ୍କ ଦସ୍ତରରୁ ସାଧାରଣ ଲୋକେ ସୂଚନା ପାଇବାର କି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି; ସେମାନଙ୍କ ଦସ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ଠାରୁ ଆପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ ଓ ମାମାସାର କିକି ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖାଯାଇଛି; ବିଭିନ୍ନ ଜନକର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଇନ୍-ବହିର୍ଭୁତ ଆଚରଣକୁ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ କି ପଦକ୍ଷେପମାନ ନିଆଯାଇଛି; କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯଥା ବାଚସ୍ପତି, ହାଇକୋର୍ଟ୍ ଓ ରାଜ୍ୟପାଳ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ଦସ୍ତରକୁ ସାଧାରଣ ଲୋକେ ଯାଇ ଧାରା ୪ ଅଧିନରେ ସୂଚନା ନିରୀକ୍ଷଣ ବା ଇନସ୍ପେକ୍ସନ୍ କରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଦିଗରେ କମିଶନ୍ କି ଭୂମିକା ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି ତଥା ସ୍ଥାନୀୟଭାଷାରେ ପ୍ରତି ଜନକର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେବା ସ୍ୱାର୍ଥରେ କମିଶନ୍ କ’ଣ କରିଛନ୍ତି, ଇତ୍ୟାଦି । ଏହାଛଡା, କେଉଁଠି ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦସ୍ତର ଭଳି କମିଶନ୍ ନିଜେ ନିଜ ଦସ୍ତର ସମ୍ମୁଖରେ ସୁଦୃଶ୍ୟଭାବେ ଏକ ସୂଚନା ଫଳକ ଲଗାଇବା ଦରକାର, ଯେଉଁଥିରେ କମିଶନଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ପଦାଧିକାରୀଙ୍କ ସମେତ ଜନସୂଚନା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନାମ, ଫୋନ୍ ନମ୍ବର ଏବଂ ଇମେଲ୍ ଠିକଣା ଇତ୍ୟାଦି ଜରୁରୀ ସୂଚନା ରହିଥିବ । ଏହା ଧୂବ ସତ୍ୟ ଯେ, ସୂଚନା ଅଧିକାର ଆଇନ୍ ଅଧିକର୍ତ୍ତା ସୂଚନା କମିଶନ୍ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜେ ସ୍ୱଚ୍ଛତାର ମତେଲ୍ ହୋଇନାହାନ୍ତି, ୧୦୦ ବର୍ଷ ବିତିଲେ ବି ଏହି ଆଇନ୍ ଏକ ମାଟିରେ ତେର ଧରିବନି । ଏହି ଲେଖକର ମନେ ପଡୁଛି, ଗତ ଜାନୁଆରି ୭ ତାରିଖରେ ରାଜ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ସୂଚନା କମିଶନର ଶ୍ରୀ ଡି.ଏନ୍.ପାଢୀ ଓ.ଟି.ଭି.ର ଏକ ସାକ୍ଷାତକାରରେ କହିଥିଲେ, *Charity begins at home* ନ୍ୟାୟରେ ଆମ କମିଶନ୍ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେବ ଏବଂ ସେଇଥିପାଇଁ ଏକ ଓ୍ୱେବସାଇଟ୍ ଖୋଲିବୁ । କିନ୍ତୁ ଏ କଥା ସେ କହିବାର ପ୍ରାୟ ବର୍ଷେ ପୁରିବାକୁ ବସିଲାଣି । ସେ ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ନିଜର କଥା ରଖିଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ଏତେ କଷ୍ଟକରି ଏହି ଲେଖକଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧମାଳା ଲେଖିବାକୁ ପଡିନଥାନ୍ତା !